

מסורת הש"ס

(א) בקרוב מביי בריה
התקנה, (ב) ונתיקא...
(ג) גלי יוסף, (ד) נכנסת
עין מן ה' (ה) שמינן קני
עין מן ה' (ו) ג' חלות
לא רוקח וכן כל שנים חללות
כמים שמינן שמינן קני...
(ז) נדרים לט: ע"פ...
(ח) גלי יוסף: (י) נדרים
(יא) ג' חלות (יב) ג' נדרים
טז.

מוסף רש"י

שאין
במחלוקת, שהיה משה
מחור לחימים להשליטם
בבית רש"י ובמבדו מן יב...
די עשו של קרה, שעל
יד רוב ממוט נהגה
ונדר מן שטלים ורשעים
פסחים כ"ט, שמעמיד
על רגליה, שמחמת לו
דיקא, וכן של מלכות
שמינן ורשעים וסו...
וקולפי, פסחוק קרין
לכ"ו, שרדור"א רש"י מן
גדליה, של מרמיטא של
עיר נרמלה על כנסת
המזרחית ונמלט (שם)
ואשפיק משה ג' חלות
פסחוק רשעים שם, אם
בראה גיהנם, אל גיהנם
שם לאין משתה ימי
לפניו ומבדו מן יב...
מקום נחבדו להם, לטון
גניה, כמו (נדרים טז)
ונזרות כמים (תורה
יד: בנזרי, נדרים, נדרים)
ונזרות כמים (תורה
יד: בנזרי, נדרים, נדרים)
התורה שבו וכו' ורשעים
ב"ב ע"ד, קיטרא, ע"כ
(שם) ונקי לבא
דערמא, שקל בית זמר
ושלח נחש (שם) ו...
אחר, היה בני ג' ע"פ
שערין נחש (שם) אצ"ת,
הכח ושמע (שם) רדו
קאמרי הבי, שר"י ירדו
חיים שאלה (שם).

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

ספרה למויב. עשרה ורשבה על פתח הבית כל מי שהיה נאל לקרוא
רואה ראשה פרוע וחור: **מעשר.** ראשון דשקילינו אמון אמר הכו מד מי'
לכהן: דגיין למויכו. דכמי (במדבר ז) והעבירו עמר על וכלן בשרם
ומשק כנס כלילו אחס שוטים: **כחופסא.** רעי כמו נעולא דכופסא
דלמין לעיל (דף מה:). כנגלל הזה
אחס השונים נעיינו: **עינא יב.**
עין נמן בשערית כדי שלא יהא כנס
זורה כמותו: **אמר לה.** קרה איהו
נמי משה עלמו נחל כל שערו: כיון
דכולא רבוסא דידיה הוא. אינו מושג
חס גילה עלמו דקאמר לנפקיה תמות
נפשי עם פלגשים אגוז שערי כמותם
ומה לי בכך חסם מקיימין אפילו מה
שמי משקו לשקוק אגוז עשיו כמותם
כדי להפיק דעמם: **ועוד דקאמר**
לכו. עשו פתיל חלת ג' חליות
כנגד ואי ק"ד חלת חסוז מפני מה
לא ילמור לשפות כל הנגד כולו
חלת: **אפיק גלימא דלפולא.**
לקולו ממיכתן וחסא נהן ככה"מ
אלה ומכרוהן: **קנא לאשמו.** אל
(הסתר) [תקטרי] עם משה. קני
היינו המלה: **ונסע לו מחוץ למחנה.**
יאל מחוץ למחנה שלא שהיה להם
עוד: **מכאן שאין מחוייב כמחלוקת.**
שמח על כבודו והוא עלמו הנך
לנטל מחלוקת: **חולק על רבו.**
חולק על ישימתו: **אשר הלו על משה**
ועל אהרן כעבור קרה כפולוס על
ה'. מנלה עליהם הכתוב כללו היו
חולקים כלפי שכניה: **מריבם.** מר
וקטטה לפעטע נגדו נדרים:
מפרסם. אומר על רבו שנוג לו
מדה כבושה ומדת אלוות:
מפריסם. מפנה עליו נדרים:
אקלדי. מפתחות: **וקולפי.**
מנעוליס: דגילדי. כולם המפתחות
והמנעוליס של עור היו ואשפ"כ
היו שלש מאות פרות טעונות. ל"א
דגלגל לזוך שקס והמנעוליס וכיון
של עור היו: **לא מן הכלועין**
ולא מן הפרופין. אלא כמגפה

קי

מת: **ולא קרה.** ר"נ היו לגד קרה דכמי חמשים ומאתים ממחמת
ואמה ואהרן איס ממחמתו (במדבר טו): **מן הכלועים ומן הפרופין הים.**
שכרפה בשמתו ונחן קיים ואח"כ נגלגל עד מקום הכלועין ונכלע
דכמי כפרשת פנחס (שם ט) ונכלע אוחס ואל קרה עמסה. ורבי יוסן
דלמר לא מן הכלועין ולא מן
הפרופין דריש ליה להאי ואל קרה
לאחריו ואל קרה כמות העדה
כמגפה: **וקרה כדריהו.** מלכמי
וחלל את החמשים ומאתים איס
מקריבי הקטרט וקרמ ממקריבי
הקטרט היה דכמי חמשים ומאתים
ממחמת ואלה ואהרן איס ממחמת.
יר' ואל לרבות קרה עמסה: **שמס**
א"כ עמד וכולא. לעיל מיניה עמס
ומקטע ארץ כשעמ נקיעת הארץ
שנגלעו נקרקע שמש וירח עלו
לאחרו רקיע ששמו וזול ואחרו להקב"ה
אלס אי אמה עשה דין לנן עמס
מקרה ועדתו: **לא נלא.** ונאיר
לעולם: **ככבדו לא מחיפם.** שהרי
כלל יום מלכי מורה ומערב כשעה
שמניחין עמתינן כבאמס משמחים
לחמה: **ואידינא לא נפקי עד**
דמחו לכו. שכן גור עליהם המקום
כן שמעתי. ל"א והאידינא לא נפקי
מלחר שרמי שקפיד הקב"ה עלי
שלא מיחו לכבודו עד דמחו לכו
לא נפקי ששמו לכבוד המקום על
כני אדם משמחים לשמש וירח:
אין כל דרש חסם הסטא. כל
גיהנם לא אכרי עד ההוא שעתא
הוא ליה דרש: **לקרובי ספסא.**
שיקרב פתחה של גיהנם ותפתח
הארץ נמקוס שהן: **נככלר.** לשון
(שפיה מ) עיר נכחה. התקין להן
הקב"ה מקוס גבוה שלא העמיקו
כל כך נגיהנם ולא ממו: **עינא.**
סוחר ישמעאל: **כלועי.** מקוס
שנחלעו לשם עדת קרה: **כוטא.**
ראה נקב שממנו יאל עין: **נכבא.**
גיה: **אמשיה.** שהה אומה נמיס. לטון
(כרכות דף יד:). מש ידיה: (וכל
שלשים יום. חור נגיהנם ועולה לשם):
ל

עין משפט
נר מצוה

לא א ב ג ד מ"י פיה
מכל מ"ה הל כ ל ט
עין י"ט ט"ז י"ד י"ה
המ ספיק כ:

תורה אור השלם

- 1. ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכר ויפל הבית על העם ויהיו המותם אשר בו יהיו המותם אשר הבית כמוהו רבים מאשר הבית בחיה שוטים טו
- 2. הכמות נשים בנקה ביקה ואולת ביקיה תהיה: משילי יד א
- 3. והקמי לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים וקאתים וישא עדה קראי מועד אנשי שם: במכור טו ב
- 4. וישמע משה ויפל על פניו: במכור טו ג
- 5. וקראו למשה במחנה לאהרו קדוש ה' תהיה לו טו
- 6. ומשה יקח את האהל וקצה לו מחוץ למחנה ויהיה מן המחנה וקרא לו אהל מועד ויהיה כל מבקש י' ירא אל אהל מועד: אשר מחרץ למחנה: שמה טו ג
- 7. ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו ארצו וקרי ישראל: במכור טו ד
- 8. וקחון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש יד אשר לא מועד אהרן דאז הקטרט קטרט לפני ה' ולא יהיה כקרח וכעדרו כאשר דבר י' משה לו: במכור טו ה
- 9. ויאמר ה' לו עד כאבא נא ידך בחיך ויבא ידו בדיך ויזנא ודנה ידו מנרעת כשלי: שמה טו ו
- 10. ויזבח אדניהו יאנ ויקר ומריא עם אבן הזוחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: מלכס א ט
- 11. מוז רעב ולחמי רשף וקטב מרורי וטן בהמות אשלה עם עומת וחלי עפר: דברים לב כו
- 12. ובני אליאב נמאל דתן ואבירם יזא דתן ואבירם קראי העדה אשר היו על משה ועל אהרן כעדה קרה בהצתם על ה' ט
- 13. והמה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את ה' ויקדיש כמ: במכור טו ז
- 14. ויאמר משה בתי י' לכם בערב כשך לאכל ולחם בבקר לשבע כשמע: י' את חלתיכם אשר אתם מליים עליו ונחנו מה לא עליתו חלתיכם כי על ה' שמות טו ח
- 15. וידבר העם באלהים ובמשה לקח העליתו ממערים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצת בלחם הקליל: במכור טו ט
- 16. מה רעה חלקה ראינו חתת השמש עשר ששור לבעליו לקחת: קלה ה יב
- 17. ואשר עשה לדתן ואבירם בני אליאב כן ראובן אשר פתחה דתן את פיה ותכלעם ואת כתיים ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברנגליהם כקרב כל ישראל: דברים יא ז
- 18. ותפתח דתן את פיה ותכלעם ואת כתיים ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברנגליהם כקרב כל ישראל: דברים יא ז
- 19. ותפתח דתן את פיה ותכלעם ואת כתיים ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברנגליהם כקרב כל ישראל: דברים יא ז
- 20. ואש יבאה מאת ה' ותאכל את החמשים וקאתים איש מקריבו הקטרט: במכור טו יא
- 21. שמש ירד עמד וכלה לאור חצוק יחלכו לנגה ברק ויזית: חבקות ג א
- 22. ואם בריאה יבא י' ופנתה הארץ את פיה ויכלע אתם ואת כל אשר להם וירדו דתים שאלה וידעם כי נאצו האנשים והאלה את ה': במכור טו יב
- 23. מה יקרה הוא שינה ומה שישעשה הוא שישיעו ואל כל דתת חתת השמש יבאה ט ט
- 24. ובני קרה לא מוח: במכור טו יג